

αγασμένη «επιθετική», είναι γνωστό ό η «εκτροπή Αχελώου» είναι κάτι περισσότερο από ένα συνηθισμένο σύστημα τεχνικών έργων. Πρόκειται θα λέγαμε για ένα θέμα συμβολικό, για το οποίο οι ατέρμονες συζητήσεις στις δεκαετίες '70, '80 και '90 οδήγησαν σε έντονες επιστημονικές και πολιτικές διαφωνίες, που σε έναν βαθμό συνεχίζονται και σήμερα παρότι η υπόθεση αυτή δεν βρίσκεται σε φάση διαβούλευσης αλλά σε φάση ολοκλήρωσης.

Κατά τις μέρες των γιορτών δύο πολύ σημαντικές κυρίες της πολιτικής σκηνής, μέσα από δημόσιες παρεμβάσεις τους, έκαναν αναφορά στο θέμα της «εκτροπής Αχελώου».

Από την πλευρά μας θα επιχειρήσουμε να διερευνήσουμε τη σκοπιμότητα της αναφοράς τους στο θέμα αυτό.

Όπως προκύπτει από πρόσφατο δημοσίευμα της Καθημερινής (24-26 Δεκ. 2021) η Πρόεδρος της Δημοκρατίας (ΠτΔ) κα Αικατερίνη Σακελλαροπούλου, προλογίζοντας την έκδοση του λευκώματος μιας περιβαλλοντικής οργάνωσης, ανακάλεσε στη μνήμη της τις διαφορές σχετικά με την «εκτροπή Αχελώου», σαν ένα κυρίαρχο θέμα από εκείνα που την απασχόλησαν κατά την πορεία της στο ΣτΕ (σημείωση: ανάλογη αναφορά γίνεται και στο δημοσιευμένο βιογραφικό της με πρώτο και πάλι θέμα στη σειρά την εκτροπή Αχελώου!). Εύλογα λοιπόν προκύπτει το συμπέρασμα ότι η ΠτΔ χρησιμοποιεί την «εκτροπή Αχελώου» ως εργαλείο διαμόρφωσης ενός φιλοπεριβαλλοντικού πολιτικού προφίλ. Και βεβαίως στην περίπτωση του Αχελώου τα πράγματα είναι μάλλον ευνοϊκά για την ΠτΔ, αλλά και όσους άλλους πολιτικούς χρησιμοποιούν την ίδια τακτική, δεδομέ-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

# Πώς η εκτροπή Αχελώου εξυπηρετεί τη διαμόρφωση «φιλοπεριβαλλοντικής» εικόνας σε ορισμένους πολιτικούς

νου ότι η μη ολοκλήρωση των έργων Αχελώου κατά βάση δεν ενοχλεί (για να μην πούμε ότι μάλλον εξυπηρετεί) σημαντικά επιχειρηματικά συμφέροντα και προφανώς κανείς τους δεν κινδυνεύει να βρεθεί μπροστά σε δυσάρεστα διλήμματα. Αντίθετα σε άλλες περιπτώσεις συμβολικών (και πάλι από οικολογικής απόψεως) έργων, όπως π.χ. η εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, το ΣτΕ δεν οδηγήθηκε (όπως στην υπόθεση Αχελώου) σε ακυρωτικές αποφάσεις, αλλά έπραξε ακριβώς το αντίθετο!

Συγκεκριμένα, το 2012, με εισήγηση της κας Αικ. Σακελλαροπούλου, το ΣτΕ έκρινε ως «αβάσιμους» τους λόγους της σχετικής προσφυγής κατά της εξόρυξης χρυσού και οι δικαστές αποφάνθηκαν ότι «η υλοποίηση της επένδυσης κρίνεται ιδιαίτερα συμφέρουσα για την εθνική οικονομία λόγω... απόδοσης μεγάλων χρηματικών ποσών στο κράτος... της ενίσχυσης των εξαγωγών...», δίνοντας «πράσινο φως» στην υλοποίηση της επένδυσης. Δηλαδή δύο μέτρα και δύο σταθμά...

Φαίνεται λοιπόν ότι τα ποικίλα «οικολογικά» ιδεολογήματα διαπερνούν επιλεκτικά την ασπίδα της αντικειμενικότητας ορισμένων δικαστών.

Αυτό επί της ουσίας εντόπισε και ο πρώην πρόεδρος του ΣτΕ κ. Αθ. Ράντος σχετικά με τα έργα Αχελώου, λέγοντας ότι «... το

συνολικό έργο κρίθηκε (σ.σ. σε παλαιότερη απόφαση του ΣτΕ) ρητά ως κατ' αρχήν συμβατό με την αρχή αυτή (σ.σ. της βιώσιμης ανάπτυξης)... (και) καθόλου δεν οδήγησε σε κρίσεις περί ριζικών παραβάσεων των αντίστοιχων αρχών ή κανόνων δικαίου, αλλά, αντιθέτως (οδήγησε) σε κρίσεις περί κατ' αρχήν δυνατότητας εκτέλεσής του έργου. Συνεπώς, δεν δικαιολογείται... η ακύρωση για τον λόγο αυτό...» και παρακάτω «... η ευθεία αξιολόγηση από μέρους του δικαστή ... και η κρίση αν η πραγματοποίησή του (έργου) αντίκειται στην εν λόγω αρχή (σ.σ. βιώσιμης ανάπτυξης) εξέρχεται των ορίων του ακυρωτικού ελέγχου...», διατυπώνοντας έτσι την αντίθεσή του (από κοινού με άλλους μειοψηφώντας δικαστές) στη σχετική απόφαση του ΣτΕ για τον Αχελώο (υπ' αριθμ. 26/2014).

Και φυσικά παρόμοιες πρακτικές του ΣτΕ είχαν οδηγήσει τον αείμνηστο καθηγητή οικολογίας Νίκο Μάργαρη να σχολιάσει με αρκετή δόση ειρωνείας (Τα Νέα, 3 Ιανουαρίου 2009) ότι «ευτυχώς, την εποχή που ο Περικλής σχεδίαζε τον Παρθενώνα δεν υπήρχε ΣτΕ... διότι είναι βέβαιο ότι θα απαγόρευε οποιαδήποτε κατασκευή αφού θα ανέτρεπε την υπάρχουσα δομή στον ιερό βράχο και θα μείωνε τη βιοποικιλότητα του χώρου...»!

Και για να ξαναγυρίσουμε στα καθ' ημάς,

πώς θα πρέπει να αισθάνονται πλέον ορισμένοι από τους δικαστές του ΣτΕ, συμπεριλαμβανομένης και της κας Αικ. Σακελλαροπούλου, μπροστά στην απόλυτη αποτυχία των οργάνων της Πολιτείας και του ΣτΕ π.χ. στην υπόθεση της Μεσοχωράς;

Θυμίζουμε απλά ότι για το έργο αυτό της ΔΕΗ, που είναι ολοκληρωμένο εδώ και 21 χρόνια (!), το ΣτΕ ΟΥΔΕΠΟΤΕ αποδέχθηκε τις κυβερνητικές αποφάσεις έγκρισης των περιβαλλοντικών του όρων (ΑΕΠΟ)! Και σήμερα ακόμη βρίσκεται σε «αντίθεση» με την επιλογή των δύο τελευταίων κυβερνήσεων (των κ. Τσίπρα και Μητσοτάκη, οι οποίοι σημειωτέον στήριξαν την εκλογή της ως ΠτΔ) και οι οποίες σταθερά προωθούν τη λειτουργία του υδροηλεκτρικού έργου!

Άραγε η κα ΠτΔ προτίθεται να προσθέσει και τη Μεσοχώρα στα επιτεύγματα εκείνα για τα οποία αισθάνεται υπερήφανη; Και σε κάθε περίπτωση, ως υπεύθυνη πολιτική παράγων, τι θεωρεί ότι πρέπει να γίνει στις σημερινές συνθήκες;

Έγκριση και λειτουργία ή κατεδάφιση του πολυπαθού αυτού έργου;

Η άλλη σημαντική προσωπικότητα, γυναικεία και αυτή, που, πρόσφατα επίσης, έκανε αναφορά στην «εκτροπή Αχελώου», είναι η κα Ντόρα Μπακογιάννη (ΝΜ), κατά τη διάρκεια μιας τηλεοπτικής

εμφάνισης στο ΜΕΓΑ.

Στην προσπάθειά της να τεκμηριώσει ισχυρισμό ότι μάχεται για το περιβάλλον στείλει και όταν κρίνει αναγκαίο να «διαφοροποιείται» από τις πατάτες της, θύμωσε από τριάντα χρόνια τη διάσημη που είχε με τον τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνου Μητσοτάκη σχετικά με την «εκτροπή Αχελώου».

Παρέλειψε όμως η κα ΝΜ να πει ότι στη συνέχεια, όλα τα χρόνια της Βουλής επί κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και Κωνσταντίνου Κιρκιλιάν, οι οποίοι αντιστοίχως κρατικοί γίγαντες, εγκρίνοντας με τους δικούς τους δαπάνες χρηματοδότηση των έργων!

Ειδικά κατά την κυβερνητική περίοδο Κώστα Καραμανλή, σημειώθηκε εκατοντάδες εκατομμύρια (υπουργός Γ. Σουφλιάς) και εντυπωσιακή πρόοδος των έργων, καμία αντίδραση της κορυφής της τότε κυβέρνησης! Και επειδή, όπως η ίδια ισχυρίστηκε, συμφωνεί με τα «στρογγυλά» ζωνά θέματα για τον λαό, «σαφείς θέσεις», θέτουμε και εμείς το θέμα: Σήμερα, ως βουλευτής του κυβερνητικού κόμματος, τι προτείνω σχετικά με τα ημιτελή και εν

ρφωση

# ς πολιτικούς

14/2/2022

εμφάνισής στο MEGA.

Στην προσπάθειά της να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό ότι μάχεται για αυτά που πιστεύει και όταν κρίνει αναγκαίο δεν διστάζει να «διαφοροποιείται» από βασικές επιλογές της παράταξής της, θυμήθηκε μετά από τριάντα χρόνια τη διάσταση απόψεων που είχε με τον τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσotάκη σχετικά με την «εκτροπή Αχελώου».

Παρέλειψε όμως η κα ΝΜ να αναφέρει ότι στη συνέχεια, όλα τα χρόνια της παρουσίας της στη Βουλή επί κυβερνήσεων ΝΔ, υπερψήφισε χωρίς «διαφοροποιήσεις» τους αντίστοιχους κρατικούς προϋπολογισμούς, εγκρίνοντας με τον τρόπο αυτόν τις δαπάνες χρηματοδότησης των αντίστοιχων έργων !

Ειδικά κατά την κυβερνητική περίοδο του Κώστα Καραμανλή, σημειώνουμε ότι διατέθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ (υπουργός Γ. Σουφλιάς) και σημειώθηκε εντυπωσιακή πρόοδος των έργων, χωρίς καμία αντίδραση της κορυφαίας υπουργού της τότε κυβέρνησης!

Και επειδή, όπως η ίδια ισχυρίζεται, δεν συμφωνεί με τα «στρογγυλέματα» σε μείζονα θέματα για τον λαό, ο οποίος ζητά «σαφείς θέσεις», θέτουμε και εμείς το ερώτημα: Σήμερα, ως βουλευτής του κυβερνητικού κόμματος, τι προτείνει να γίνει σχετικά με τα ημιτελή και εγκαταλεημένα

έργα επί του Άνω Αχελώου;

Συμφωνεί με την κατεδάφισή τους, δηλαδή με την κατεύθυνση στην οποία, με διάφορες μεθοδεύσεις, οδηγεί ουσιαστικά την υπόθεση αυτή ο ΣΥΡΙΖΑ, ή αντίθετα υποστηρίζει την ολοκλήρωσή και λειτουργία τους ώστε η ΝΔ να τιμήσει τις υποσχέσεις της και να περισωθεί η τρωθείσα αξιοπιστία του Πρωθυπουργού;

Θυμίζουμε ότι ενδιαμέση εναλλακτική λύση δεν προσφέρεται, δεδομένου ότι το ποτάμι παραμένει επί δεκαετίες «μπαζωμένο» και, σύμφωνα με την κοινή λογική, απαιτείται χωρίς άλλη καθυστέρηση η αποκατάσταση της φυσιολογικής του ροής.

Με άλλα λόγια χρειάζεται μια τελική και καθαρή απόφαση «εδώ και τώρα» ! Οτιδήποτε άλλο (όπως π.χ. η ανεύθυνη επί τεσσαράμισι χρόνια παρελκυστική τακτική αποσιώπησης του οικολογικού εγκλήματος από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Τσίπρα προσωπικά) είναι σαφές ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό.

Με όλο τον σεβασμό στο πρόσωπο της κας ΝΜ, ελπίζουμε πως στο εξής η στάση της στο θέμα των έργων Αχελώου, θα της προσφέρει τη δυνατότητα αφενός να επιβεβαιώσει τα χαρακτηριστικά που η ίδια αναγνωρίζει στην προσωπικότητά της, αφετέρου να βοηθήσει στην υπέρβαση του αδιεξόδου το οποίο, η ίδια η κυβέρνηση Μητσotάκη έχει δημιουργήσει με τους μικροπολιτικούς της υπολογισμούς και την ατολήμιά της.

**\*Γκούμας Κώστας, γεωπόνος, πρ. δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩ-ΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας.**

**\*Μπαρμπούτης Τάσος, πολιτικός μηχανικός, μέλος Δ.Σ. ΕΘΕΜ, πρ. γραμματέας ΤΕΕ/ΚΔΘ.**